

281 HURRA! AXELS DAG DET ÄR ...

HUB, JVS handskriftssamling

10 Hurra! Axels dag det är,
 Snön derute hoppar
 Glad, och vinden spelar der
 Ut i trädens toppar;
 Men härinne lefves godt,
 Vankas mycket mycket vält,
 Hvar man här sin näsa blott
 Ut i Rhenvin doppar.

20 Så har Axels rara Fru
 Velat dagen ära,
 Sagt till Axel: Kära Du
 Följ du Fredmans lära;
 Drick ditt glas och bjud Din vän,
 Sjung och drick så om igen.
 Blott en sak Du undflyr sen.
 Gå ej flickor nära!

30 Har *ni* gubbar allt ifrån
 Gumman Noachs dagar
 Fanns ej bättre Fru, så mån
 Om hvad herrn behagar
 Hurra lefve Axels Fru
 Skarn är den som *skoikar nu*
 Allihop vi lyda ju
 Hennes milda lagar

30 Hennes Axel håller godt
 Än i långa tider
 hjulen flitigt smöja fält
 Axeln icke lider

40 Hurra! Axel lefve Han
 Lefve han och ingen ann
 Han Baron vår hedersman
 Ståttlig varm och blider!

282 J. J. TENGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 26.III
1845

HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors den 26. Mars 1845.

Code Bror.

50

Tack för Ditt bref af den 27. Februari. Bland mina gladaste stunder räknar jag dem, då jag får mottaga bref af Dig. Det sista var mig icke mindre kärkommet än de många föregångna, och många kallar jag dem tillsammans således med afseende på huru kringskuren Din tid är och huru Du likväl hinner med mig. – När man blifver gammal, när

man är närmast omgifven af en familie, som vuxit upp och blifvit stor samt behöfver flyga ut i verlden äfvensom hemma hos sig se verlden, jemte det att hos en sjelf detta behof allt mer kallnar, så går det naturligtvis så, att man sjelf börjar allt mer hålla sig inom boet, och äfven i detta afseende blifver barn på nytt, samt roar sig åt rörelsen inom hemknutarna. Så tycker jag åtminstone att det med mig går, samt småningom allt mer. Och högst otacksamt och blindt vore det, att icke se och känna det behagliga af denna ställning, jemte det man stundom saknar andra ställningar. Emellertid blifver man, cernerad på detta sätt. Så mycket mera godt göra de vänskapsfulla ord Du då och då tillskicker mig.

10

Castréns bortresa gjorde senast en tomhet i min sfer. Deraf kommer jag nu här ihåg honom. Nu nyss har först bref från honom kommit. Han hade dröjt tolf dagar i Petersburg och skulle, när brefvet afgeck, resa derifrån. Det såg nog betänkligt ut med hans hälsa här. Mätte vi få se honom åter.

Vännen Runeberg var med sin Fru hos oss halfannan vecka i slutet af Januari, och vi hafve litet hopp att nu äfven i Påsk, få åter se honom hos oss. Han tyckes trivas här väl, och så ofta han kommer är det för de mina alltid då han kommer en glädjefest, för yngre och äldre lika. – Snart får Du nu i det från trycket nästan färdiga andra Häftet af Joukahainen ett bemötande om Fjalar, hvilket han, ej eller utan min, jemte flera yngres, medverkan, såsom ett bidrag till besagda Häfte, omsider ogerna afgaf, sjelf alldeles missnöjd med sin stympiga uppsatts, såsom han ansåg den, och förklarande för mig sin generade ställning, för hvar och en lätt begriplig, som jag tycker, men just derföre äfven, ehuru ingalunda i någon ovänkskaplig mening, utan för den renaste högaktnings skuld, interessant att se af Runeberg behandlad.

20

Din släng, lustig i åminnelse, åt Roberts recension af Necken, var, allt, på sitt ställe. Ett par, tre, dagars hastverk var hans uppsatts. Anlag till författaretalent synes icke saknas honom, hvad riktning den nu må komma att taga. Han sysselsätter sig helt och hållet ad libitum utan allt tvång eller ledning från min sida, hvilka han ej eller skulle foga sig efter, och nästan äfven utan att jag alls vet hvad han förehafver. Kellgren, hans Busenfreund, är mer mångsidig och praktisk, och borde, som mig synes, i framtiden kunna uppträda i vidsträckt verkningskrets. Deras journalistiska förehafvande har jag på länge icke hört ett ord om. Jag tror, att Castrén, och med allt skäl, något nedstämde deras ungdomliga djerfhet, hvars tillgångar lågo i bläckhornet, helt och hållet oberedda.

30

Nordström har ännu icke fattat afgörande beslut, om han stannar kvar hos oss eller icke. Jag börjar dock nu hoppas, att han icke bortflyttar och öfvergifver sitt fosterland, och deri tror jag han iakttager äfven sitt eget interesse, såvida dock detta med det förras otvifvelaktigt genom alltför många trådar är sammanknutet för att kunna efter tillkomna eller i allt fall jemförelsevis nya samt tillfälliga sinnesstämningar och blotta räsoneementer afsöndras. Emellertid befinner han sig i en obehaglig förlägenhet, i det att han i början af underhandlingen afgifvit ett halft löfte, och sedermera äfven på diplomatisk väg förberedande steg tagits, hvaremot han åter kan anföra, att hans ställning, eller riktigare hans föreställning om sin ställning nu förändrats eller lemnat rum för en viss öfvertygelse af annat innehåll.

40

50

Att Aminoff å nyo sökt den efter Sundvall lediga Theologie- Professionen, har Du väl hört, och att han fått tid på sig med Specimen till nästa höst. Jag skrifver dock derom med flit, och tillägger, att

Philosophie Professionen blifver ledig efter två år eller om hösten 1847, då jag fyller mina 60, och afgår, ingalunda af considerationer, utan af innersta behof och kallelse. Det är väl ännu långt dit, men tidens vingar växa. Misstyck icke denna upprepning af gammalt!

De böcker Fredrik Tengström hämtade till Dig hafva riktigt återkommit. Min mening var, att jag skulle få förära åt Dig Hinrichs, ehuru jag lärar glömt att i bref förklara det. Jag tänkte, att han skulle kunna tjena såsom ett Repertorium. För öfrigt geck det visserligen äfven med mig så, att jag icke förmådde med ens genomläsa det hela.
10 Emellertid hade jag två exemplar, hvaraf jag dock nu fått sälja det andra till Bibliotheket. – Att Fr. Ehrström för Din räkning inlemnadt till mig 20 *Rubel* Silver, lär Du icke från min sida fått underrättelse om, som jag derföre nu aflemnar, med tillägg, som dock borde vara öfverflödigt, att Du icke får på minsta vis genera Dig för att slå ihjäl mig såsom björn.

Gerna skulle jag tillskicka Dig härifrån vid tillfälle något litterärt nytt, men sådant, som Du icke sjelf vet att requirera härifrån, kan jag dock icke komma på utom de Jahrbücher der Gegenwart Du äfven af Upsala Intelligensblad känner, hvilket plockar ur dem, såsom t. ex.
20 Uppsattsen om Sue's *Mystères de Paris*. Hvad nämnda Tyska tidskrift beträffar torde jag böra upplysa, att de stycken deri, som jag förmodar skulle kunna roa Dig, – ett djupare interesse kan icke vara fråga om, – icke äro många. – Af besagda Jahrbücher hafva vi här till och med Septemberhäftet för sista år. Der står, i anledning af Rosenkranz's Hegels *Leben*, en stump om Hegel, som kastar, icke af fiendtlighet skuggor på hans förhållande i Berlin, flera små anekdoter af sådan art, jemte belysningar af ett och annat som är känt. – En sednare uppsatts om Sue's *Roman* nedsätter betydligt värdet af densamma, i jemförelse med den förra. Men i denna sednare uppsatts är också fråga mera blott
30 om compositionen.

Såsom försports lærer Censuren just i dessa dagar utfärdadt allt strängare föreskrifter. Bland annat lærer Ditt skämt om de Kongliga Svenska hästarna, på hvilkas återkomst Riksdagens afslutande skulle bero, väckt uppsende, såsom förgripligt mot en främmande vänskaplig magt. De våra, ty deras egen är vaksamheten, tåla icke hvarken skämt eller alfvar.

I går aftons dog Mamsell Elmén, vår gamla värdinna på Botby. Detta är nu inom vårt hus hufvudtalämnet. Hon hade i så många år stått oss nära.

40 Hustru och barn bedja alla att få hälsa Dig.

Städse
Din
J. J. T.

283 J. J. NERVANDER – J. V. SNELLMAN 27.III
1845

50 HUB, JVS handskriftssamling

Min Heders Broder,

Jag har länge ej låtit höra af mig; men är derföre nu fullproppad med nyheter, som jag vill aflasta. Nyheten om de 4 Bataljonerne känner Du